

Mane - Tekel - Fares nad konsumpcyjną społecznością

Ojciec Franciszek Blachnicki w 1972 roku, kiedy przebywał u brata w Anglii analizując życie społeczeństwa angielskiego, napisał w swoim dzienniku:

Z wrażeń dotychczasowych zaczyna mi się układać pełny obraz konsumpcyjnego społeczeństwa. Muszę ten system ująć całościowo przy pomocy literatury - przeciwstawić mu projekt nowej kultury.

Koncepcja konsumpcyjnego społeczeństwa jest przemyślana, planowana, systematycznie realizowana - czy nie trzeba jej dziś przeciwstawić równie zwartej koncepcji nowej kultury? Czyż nie musi być ona realizowana równie konsekwentnie, jeżeli świat ma być uratowany od zguby i katastrofy?

Zanim przeciwstawi się konsumpcyjnej cywilizacji nową kulturę, trzeba jeszcze odpowiedzieć na pytanie: co przynosi komunizm nowego i lepszego w stosunku do konsumpcyjnej cywilizacji? Oto drugie: co przynosi jako antyteza katolicyzm tradycyjny?

Mane - Tekel - Fares
nad konsumpcyjną społecznością

Symptomy nadchodzącej katastrofy:

1. Zatrucie naturalnego środowiska.
2. Rewolucja głodnych - niebezpieczeństwo «trzeciego Świata».
3. Spustoszenie niktynizmu i alkoholizmu.
4. Dekadencja seksualna.
5. «Biała śmierć» - zabijanie życia poczętego.
6. Ofiary narkomanii.
7. Plaga samobójstw.
8. Zbrodnie, gwałty, widmo wojny nuklearnej.
9. Rozpad rodziny, plaga rozwodów.
10. Załamanie się systemu wychowania - młodzież na marginesie życia społecznego.

Konsumpcyjna cywilizacja - założenia systemu

1. Wyścig produkcji i konsumpcji.
2. Postęp techniczny w służbie postawy konsumpcyjnej.
3. Założenia antropologiczne: człowiek = kompleks potrzeb i namiętności. Szczęście = ich zaspokajanie.
4. Miara posiadania i używania miarą szczęścia.
5. Zamknięcie wszystkiego w cyklu doczesności.
6. Cele doraźne bez perspektywy celu ostatecznego.
7. Doskonalenie materii przed doskonaleniem człowieka.

Konsumpcyjna cywilizacja - elementy systemu

1. Komfort mieszkaniowy - specjalna technika robienia foteli.
2. System „dogadzania podniebieniu”
 - a) napoje alkoholowe i bezalkoholowe (...);
 - b) lody i słodycze;
 - c) potrawy (jadłodajnie - restauracje - bary itp.);
 - d) kuchnia domowa.
3. Przyjemność kupowania (pożądlivość oczu):
 - a) rzeczy „rozkoszne ku wejrzeniu” [por. Rdz 3, 6] - reklama wizualna;
 - b) rozbudzenie chęci posiadania i kupowania (reklama telewizyjna - „Werbung” [reklama]);
 - c) nowoczesne domy towarowe - system sprzedaży doprowadzony do perfekcji;
 - d) dzielnice handlowe dużych miast (city).
4. Kolorowa telewizja i miękkie fotele (synteza i symbol konsumpcyjnej cywilizacji i postawy!).
5. Rozkosz panowania nad przestrzenią:
 - a) samochód;
 - b) autostrady;
 - c) samoloty i nowoczesne lotniska.

6. Zaspokajanie instynktu walki:
 - a) sport i kibicowanie sportowe;
 - b) filmy wojenne, szpiegowskie, kryminalne, kowbojskie, gangsterskie.
7. Zaspokajanie żądzy sensacji:
 - a) prasa;
 - b) film, telewizja.
8. Pożądliwość ciała:
 - a) seks jako zasada kształtowania mody kobiecej;
 - b) seks w widowiskach, filmie, telewizji, prasie, literaturze;
 - c) seks w zwyczajach towarzyskich.
9. Narkotyki - sztuczne potrzeby:
 - a) nikotyna;
 - b) alkohol.
10. Turystyka - wczasy - urlopy:
 - a) system biur podróży, pośrednictwa, reklamy;
 - b) system hotelarski;
 - c) główna przynęta: chodzenie nago i drażnienie skóry! Baseny kąpielowe.
11. Rozkosz panowania nad materią przez rozwój techniki:
 - a) automatyzacja w życiu codziennym (rozkosz „przyciskania guzików”);
 - b) duma z osiągnięć techniki (loty kosmiczne itp.).
12. Wynaturzenia w wyniku tendencji „potęgowania w nieskończoność żądz i namiętności”:
 - a) wynaturzenie w polityce - żądza panowania nad światem - bez cofania się przed każdą zbrodnią;
 - b) wynaturzenie w życiu gospodarczym - panowanie nad światem przez pieniądź (koncerny, trusty, milionerzy, banki);
 - c) wynaturzenie w dziedzinie seksu (pornografia i sadyzm);
 - d) narkomania.

(Ks. Franciszek Blachnicki, *Życie swoje oddałem za Kościół*, Kraków 2005, s. 93-95)